

Νέα Σελήνη Λέοντα

Λονδίνο, 28 Ιουλίου 2022

Προς έναν Κόσμο Χωρίς Σύνορα

Σάιμον Μάρλοου

Φίλοι, καλωσήρθατε στην συνάντησή μας αυτό το απόγευμα για να ενισχύσετε τα χέρια του νέου ομίλου εξυπηρετητών του κόσμου, όπως το δηλώνει και ο τίτλος του διαλογισμού μας.

Είναι ενδιαφέρον ότι ο τίτλος δεν λέει ενισχύοντας τους νόες ή τις καρδιές του νέου ομίλου. Αυτό είναι βέβαια δεδομένο. Μας θυμίζει όμως ότι το έργο μας βρίσκεται ξεκάθαρα στην χαρά της πρακτικής υπηρεσίας στον εξωτερικό φυσικό κόσμο.

Για τον μαθητή βέβαια και τις ομάδες μαθητών, μία από τις σημαντικότερες υπηρεσίες που μπορούν να προσφέρουν είναι να δομήσουν και να ενισχύσουν την γέφυρα του φωτός και της αγάπης που συνδέει την ανθρωπότητα και την Ιεραρχία και το κέντρο της πλανητικής θέλησης που ονομάζουμε Σαμπάλλα. Είναι το καθημερινό μας καθήκον και κεντρικό τμήμα της εστίασης του διαλογισμού μας αυτό το βραδάκι.

Δεν πρέπει όμως να παραβλέπουμε πόσο σημαντικό είναι να εγκαινιάζουμε και να υποστηρίζουμε την αλλαγή στον εξωτερικό κόσμο των φυσικών γεγονότων. Μέρος αυτού αποτελεί η συμμετοχή πολλών από εμάς σε έναν διαλογισμό για την αποκατάσταση του χρήματος, τις Κυριακές, για να βοηθήσουμε να κατευθυνθούν ζωτικής ανάγκης κεφάλαια προς την υποστήριξη του πνευματικού έργου, με την ευρύτερη έννοια του όρου, παντού στον κόσμο. Σε κάποιο σημείο αυτού του διαλογισμού υπάρχει η υπενθύμιση ότι χρειάζεται η συμβολή μας να συμβεί και και στο φυσικό πεδίο και να προσφέρουμε κάποια δωρεά. Τα χρήματα που δίνουμε προσωπικά είναι σαν μαγνητικός σπόρος που θα ελκύσει και άλλους να προσφέρουν κι αυτοί. Για να εφελκώσουμε αυτή την αναγκαία ενέργεια, γιατί αυτό είναι τα χρήματα, χρειάζεται να την μοιραζόμαστε. Ο Θιβετανός γράφει: *Να είστε πρακτικοί και ρεαλιστές και να γνωρίζετε ότι αν δε δίνετε δεν μπορείτε να ζητάτε, γιατί δεν έχετε δικαίωμα να εφελκύτετε εκείνο που δε μοιράζεσθε!*

Συχνά σκέφτομαι τι εφαρμογή μπορεί να έχει αυτό σε όλες τις εξωτερικές δραστηριότητες ενός μαθητή. Μ' άλλα λόγια, χρειάζεται να μοιραστούμε με κάποιον τρόπο το πρακτικό έργο του Νέου Ομίλου Εξυπηρετητών του Κόσμου.

Τώρα, ο σημερινός μας διαλογισμός γίνεται υπό το ζώδιο του Λέοντα. Αυτό το ζώδιο υπογραμμίζει για μας το μυστήριο του τι είναι πραγματικά ο Εαυτός και τι σημαίνει. Είμαστε όλοι πολύ εξοικειωμένοι με το τι σημαίνει προσωπικότητα πριν βρει τον δρόμο της. Αγωνίζεται και ανταγωνίζεται με κάθε άλλο προσωπικό εαυτό στις κοινότητες μας και στον κόσμο εν γένει. Αυτός είναι ο εαυτός για τον οποίο επινοήθηκε ο όρος «εγωκεντρικός».

Υπάρχει όμως και ένας άλλος βαθύτερος εαυτός. Είναι η πραγματικότητα πίσω από την εξωτερική μορφή και είναι Εαυτός μας ο αληθινός μέσω του οποίου βιώνουμε την ενότητα με καθετί που ζει. Σε αυτόν τον εαυτό εστιάζονται όλοι όσοι βαδίζουν το πνευματικό μονοπάτι και τον εφελκύνουν με την σκέψη τους, την έφεσή τους και την ζωή τους στο φυσικό πεδίο. Είναι ο εαυτός που διαλύει κάθε ανθρωποποιητή προκατάληψη και φραγμό. Είναι αγάπη και συμπόνια και εκφράζει την φύση του στην έμπρακτη υπηρεσία.

Όλοι γνωρίζουμε πόσο δύσκολες μπορεί να είναι οι προσωπικότητές μας κατά καιρούς. Απαιτείται διαρκής επαγρύπνηση για να μείνουμε στο σωστό δρόμο. Όταν χαλαρώνουμε την επαγρύπνηση μας, συμβαίνουν λάθη και χρειάζεται να ξανασηκωθούμε, να τινάξουμε τις σκόνες, να επανορθώσουμε και να τα πάμε καλύτερα την επόμενη φορά. Αυτή η εργασία της καθυστάσεως της προσωπικότητας ή μορφής, για την πραγματικότητα και για την ενέργεια της ψυχής, είναι το έργο που απασχολεί όλους τους ζηλωτές της μαθητείας. Είναι ένα θυελλώδες μονοπάτι που λαμπρύνεται από τα ολοένα και συχνότερα οράματα του κόσμου της ψυχής, εκείνες τις επιφοιτήσεις φωτισμένης αγάπης που εγγυώνται ότι βρισκόμαστε στο σωστό δρόμο.

Για τον σκοπό μας αυτό το απόγευμα, σκέφτηκα πως θα ήταν καλό να ξαναθυμηθούμε ότι και τα έθνη έχουν προσωπικότητας που συνήθως συγκαλύπτουν την ψυχή όμως μερικές φορές την αποκαλύπτουν. Και είναι συναρπαστικό να μελετά κάποιος όσα συμβαίνουν τώρα στον κόσμο καθώς τα έθνη πασχίζουν να επιλέξουν ανάμεσα στις επιταγές της εθνικής προσωπικότητας και στο να ακούσουν την φωνή της εθνικής ψυχής καθώς αναζητά να θεραπεύσει εγωιστικά χαρακτηριστικά της προσωπικότητας.

Πουθενά δεν γίνεται περισσότερο εμφανές από ότι στην παρούσα υποτροπή των εθνικών συνόρων, την ανάγκη για διαβατήρια και βίζες και στους αυξανόμενους πολιτικούς και οικονομικούς περιορισμούς στις μετακινήσεις. Μπορεί κάποιος να σκέφτονται ότι βαδίζουμε προς παγκόσμια ρήξη και ανανεωμένη εχθρότητα. Πίσω όμως από το εξωτερικό φαινόμενο, είμαι πεπεισμένος πως υπάρχει μία σταθερή τάση προς παγκόσμια ενότητα. Ενδεχομένως να υπάρχει ένας βαθμός δισταγμού σχετικά. Όμως τα σίγουρα τα έθνη συνειδητοποιούν πλέον πως έστω και μόνο για λόγους επιβίωσης χρειάζεται να συνεργαστούμε και να εργαστούμε όλοι μαζί, ειδάλλως τα απίθανα προβλήματα που αντιμετωπίζει τώρα η ανθρωπότητα θα είναι υπεράνω όλων μας. Εδώ έχει σημασία να τονιστεί ότι ενότητα ΔΕΝ σημαίνει ομοιομορφία. Ο υλικός κόσμος χαρακτηρίζεται από ποικιλία. Όλες οι μορφές είναι διαφορετικές και η καθεμία έχει κάτι μοναδικό να συμβάλει για την δόξα του όλου.

Συνέρχεται κανείς όταν διαβάσει αυτά που έγραψε ο Θιβετανός για την Παγκόσμια Ενότητα στο τέλος του Δεύτερου Παγκοσμίου Πολέμου. Και οι ιδέες του μας προσφέρουν υπεραρκετά κίνητρα για υπηρεσία και για να αναπτύσσουμε πρότζεκτ που σκορπίζουν αγάπη στον περίγυρό μας.

Τόνισε την ανάγκη για επιμόρφωση του κοινού σε κάθε χώρα σχετικά με τις ορθές ανθρώπινες σχέσεις. Υπεράνω όλων, τα παιδιά και οι νέοι του κόσμου χρειάζεται να διδαχτούν την καλή θέληση προς όλους τους ανθρώπους παντού ασχέτως φυλής, φύλου ή πεποιθήσεων.

Τόνισε πόσο σημαντική είναι η καλλιέργεια μίας νοήμονας και συνεργατικής κοινής γνώμης σε κάθε χώρα του κόσμου και η υλοποίηση αυτού, όπως λέει, αποτελεί βασικό πνευματικό καθήκον.

Αξιώνει ειδικά ότι πρέπει να είναι κανείς ελεύθερος να ταξιδεύει παντού, σε οποιαδήποτε κατεύθυνση και σε κάθε χώρα. Δια μέσου της ελεύθερης αυτής ανταλλαγής, τα μέλη της ανθρώπινης οικογένειας θα μπορέσουν να γνωριστούν και να αλληλοεκτιμηθούν. Τα διαβατήρια και οι βίζες θα έπρεπε να καταργηθούν επειδή αποτελούν σύμβολα της μεγάλης αίρεσης της χωριστικότητας.

Έτσι, αναφορικά με αυτό το τελευταίο και σημαντικότερο σημείο, είναι ενδιαφέρον και ενθαρρυντικό όταν πέφτουν στην αντίληψή μας πολλές πρωτοβουλίες που εργάζονται με αυτή την ιδέα και την μεταμορφώνουν σε ένα ελκυστικό ιδανικό και αναπτύσσουν σενάρια στα οποία θα μπορούσε να υλοποιηθεί. Ένα βιβλίου που κυκλοφόρησε και ανυπομονώ να διαβάσω λέγεται *Against Borders* [Κατά των Συνόρων] της Γκρέισι Μέι Μπράντλεϊ και του Λουκ ντε Νορόνα. Τονίζουν πόσο ζημιώνονται, όχι μόνο οι άνθρωποι, πόσες χιλιάδες έχουν πεθάνει στα χέρια ασυνείδητων εμπόρων ανθρώπων, αλλά και το φυσικό περιβάλλον, οι οικονομίες κοκ. Επιχειρηματολογούν υπέρ του πως δεν χρειάζεται να αποδεχτούμε την αναγκαιότητα της μαζικής παρακολούθησης και του μαζικού θανάτου στο όνομα του έθνους και των γεωγραφικών ορίων. Έχουμε δει κοινωνικά θαύματα στη διάρκεια της ζωής μας, νίκες που φαίνονταν αδύνατες μέχρι που έγιναν πραγματικότητα, όπως για παράδειγμα η ειρήνη στην Β. Ιρλανδία. Πολλά άλλα είναι δυνατά και σε αυτά περιλαμβάνεται ένας κόσμος χωρίς σύνορα. Όπως πολύ εύστοχα το έθεσε κάποιος: *Ας είμαστε ρεαλιστές και ας απαιτούμε το αδύνατο!*

Σίγουρα αυτό αποτελεί απόδειξη ότι η Ψυχή, ο ένας Εαυτός που ζει μέσα σε όλα και στο καθετί αναδύεται στην ζωή της ανθρωπότητας, βοηθώντας να διαλυθούν οι προκαταλήψεις και τα εμπόδια που δημιούργησε ο άνθρωπος. Αυτή η αγάπη που εκφράζεται με έμπρακτη υπηρεσία βοηθά να γίνουν «τα πάντα καινά».